

PLUGOR MAGOR

A hűtlen Ízisz

*Díszbe öltöztél, Ré ragyogó fia,
Núbia arctalan istene, Arsznuphisz!
Elhagytad Philae gazdag szigetét
És esz-Szúfra karcsú templomait.
És Dendarában elcsábítottad
A halottnak hitvesét, Íziszt,
Az ezernevűt, akiről valamennyi
Város, Philae is megemlékezett.
Thot, a bölcs szállt-e beléd,
Vagy a bátran kalandozó magány?
Meg kell tudnom igazi neved!
Ó, felejtés!... körém fond karjaid!
Dühöng, szívemben árad a Nílus,
S mint Ré, vizéről fölemelkedem...*

Őszutó

*Fekete ékszer ring a bodzán,
az édes virágzás elvonult,
fényben pattogó zsaluit
magára zárta a múlt.
Rozsdáll, vérzik, az égbe mar
a sárga tányéroknak bokra;
elesett leveleik szállnak
rég kihunyt szirmokra.
Emésztő sár teríti őket
az erdő vetett udvarára,
lomb hull, a zúgó magasból
a csend kosarába.*

Lombszínűek a madarak

*Lombszínűek a madarak,
avarra futnak az őzek,
de ím, a fehér bőrbarakk
papírelke szárnyal: följebb!*

*Tán, hogy onnan harmatozzon
az enyhülő tavaszi sárban
a levelekre? vagy sólyom-
szárnnyal rőt-re és barnára*

*fesse a rég lehordott lombot?
és annyi zöld hullát, bomlott
rügyet akasszon az ágra!?*

*A Nap föl-lejáró cipzár,
mint egy sáros csibe, árva.
S a fészek, az is.... az is sár*

PLUGOR SÁNDOR: ÖREG ÖRDÖGGEL